

I. ĐỌC HIỂU (6.0 điểm)**Đọc văn bản và trả lời câu hỏi bên dưới****ANH BÉO VÀ ANH GẦY**

(Chekhov)

Trên sân ga của tuyến đường sắt Nikôlai [1] có hai người bạn cũ gặp nhau: một người béo, một người gầy. Anh béo vừa ăn ở nhà ga xong, môi lánh nhẫy bơ như quả đào chín. Người anh ta toát ra mùi rượu nho loại nặng, mùi nước hoa cam.

Còn anh gầy thì mới xuống tàu, hai tay linh kinh nào vali, nào hộp, nào túi. Người anh ta loát ra mùi thịt ướp, mùi bã cà phê. Sau lưng anh ta là một người đàn bà gầy gò, cầm dài - đó là vợ anh ta, và một cậu học sinh cao lêu nghêu mắt nhú lại .. Đó là con trai anh ta

- Porphiri đây à? . Anh béo kêu lên, khi vừa nhắc thấy anh gầy. - Đúng là cậu ư? Ôi, ông bạn thân mến của tôi! Bao nhiêu đông qua hè lại chúng mình không gặp nhau rồi!

- Trời! .. Anh gầy sừng sốt. – Misa! Bạn từ thuở nhỏ của tôi! Cậu ở đâu ra thế?

Hai người bạn ôm nhau hôn đến ba lần, mắt rung rung chăm chăm nhìn nhau. Cả hai đều kinh ngạc một cách đầy thú vị.

- Cậu ạ, - anh gầy bắt đầu nói sau khi hôn xong - Mình quả không ngờ! Đột ngột quá! Nào, cậu nhìn thẳng vào mình xem nào! Ô, trông cậu vẫn đẹp trai như xưa, vẫn lịch thiệp, sang trọng như xưa! Chà, hay thật! À, mà cậu bây giờ thế nào rồi? Giàu không? Lấy vợ chưa? Mình thì có vợ rồi, cậu thấy đấy... Đây, vợ mình đây, Luida, nguyên họ là Vanxenbắc, theo đạo Luyte[2]... Còn đây là con trai mình, Naphanain, học sinh lớp ba. Đây con, bác đây là bạn hồi nhỏ của bố đấy! Cùng học phổ thông với nhau đây.

Naphanain ngập ngừng một lát rồi bỏ chiếc mũ mềm xuống.

- Cùng học phổ thông với bố đấy con ạ! – Anh gầy nói tiếp – À này, cậu còn nhớ cậu bị chúng nó trêu chọc thế nào không? Chúng nó gọi cậu là Gêrôxtrát[3] vì cậu lấy thuốc lá châm cháy một cuốn sách mượn của thư viện, còn mình thì chúng nó gọi là Ephian[4] vì mình hay mách. Hô... hô... Đạo ấy bọn mình trẻ con thật! Đừng sợ con,

Naphanain! Con lại gần bác chút nữa nào... Còn đây là vợ mình; nguyên họ là Vanxenbắc... theo đạo Luyte...

Naphanain suy nghĩ một lát rồi nép vào sau lưng bố.

- Này anh bạn, bây giờ sống ra sao? – Anh béo hỏi, nhìn bạn mình với vẻ đầy hoan hỉ.

– Làm ở đâu? Thành đạt rồi chứ?

– Ừ, mình cũng có đi làm, anh bạn ạ! Hai năm nay mình là viên chức bậc tám, cũng được mề đay “Xtanixláp”[5]. Lương lậu chẳng đáng là bao... nhưng mà thôi, thấy kệ nó! Vợ mình dạy nhạc, mình thì làm thêm tẩu thuốc bằng gỗ. Tẩu đẹp lắm cậu ạ!

Mình bán một rúp một cái đay. Nếu ai mua cả chục hay nhiều hơn thì, cậu biết đấy, có bớt chút ít. Cũng cố sống qua loa thế nào xong thôi. Cậu biết không, trước mình làm ở cục, bây giờ thì mình được chuyển về đây, thăng lên bậc bảy cũng trong ngành đó thôi... Mình sẽ làm ở đây. Còn cậu sao rồi? Chắc là cỡ viên chức bậc năm rồi chứ?

Phải không?

- Không đâu, anh bạn ạ, cao hơn thế nữa đấy, - Anh béo nói. - Mình là viên chức bậc ba rồi... có hai mề đay của Nhà nước

Anh gầy bóng dung tái mét mặt, ngậy ra như phóng đá, nhưng lát sau thì anh ta toét miệng cười mặt mày nhăn nhúm; dường như mắt anh ta sáng hẳn lên. Toàn thân anh ta rúm rỏ, so vai rụt cổ khúm núm... Cả mấy thứ vali, hộp, túi của anh ta như cũng co

rúm lại, nhăn nhó... Chiếc cảm dài của bà vợ như dài thêm ra; thắng Naphanain thì rút chân vào và gãi hết cúc áo lại...

- Dạ, bảm quan trên, tôi... tôi rất lấy làm hận hạnh ạ. Bạn... nghĩa là bạn... từ thuở nhỏ, thế rồi bỗng nhiên làm chức to thế. Hì hì hì.

- Thôi, cậu đừng nói thế đi! - Anh béo cau mặt. - Sao cậu lại giở giọng thế. Mình với cậu là bạn từ thuở nhỏ – Việc gì cậu lại giở giọng quan cách thế

- Dạ bảm quan... Quan lớn dạy gì kia ạ... - Anh gầy cười hì hì, người càng rúm ró hơn.

- Quan lớn chiếu cố cho thế này là đội ơn mưa móc cho kẻ bần dân đây ạ... Dạ bảm quan trên, thưa đây là con trai tôi Naphanain... và vợ là Luida, theo đạo Luyte đây ạ...

Anh béo định quở trách điều gì thêm, nhưng gương mặt anh gầy toát ra và kính cẩn, làng làng hoan hỉ đến mức anh béo cảm thấy buồn nôn. Anh béo ngoảnh mặt đi và đưa tay từ biệt anh gầy.

Anh gầy nắm ba ngón tay anh béo, cùi gập mình xuống chào và cười lên như một chú tẩu: “Hì hì hì”. Bà vợ mím cười. Naphanain kéo chân lại và buông thõng chiếc mũ xuống.

Cả ba người đều sững sờ một cách đầy thú vị.

(Truyện ngắn A. Sê Khốp, NXB Hồng Đức, 2013)

(*)Anton Pavlovich Chekhov (tiếng Nga: АНТОН ПАВЛОВИЧ ЧЕХОВ; phiên âm: An-Ton Páp-Lô-vích Sê-khốp, 1860–1904) là nhà viết kịch, nhà văn chuyên thể loại truyện ngắn người Nga

1. Tuyến đường sắt Nikôlai-Đường sắt nối liền Pêtêrburg (nay là Leningrát) và Mátxcova.

2. Đạo Luyte-Một trong những biến dạng của đạo Tin Lành.

3. Gêrôxtrát-Người Hy Lạp, năm 356 trước công nguyên đã đốt đền Áctêmida Ephexcaia để tên mình trở thành bất tử.

4. Ephian (khoảng 500 đến 461 trước công nguyên)-Nhà hoạt động chính trị của Aten thời cổ.

5. Mề đay “Xtanixláp” -Thứ huân chương dành để thưởng cho các quan chức cơ quan dân sự, ở nước Nga trước Cách mạng.

Câu hỏi:

Câu 1. Dòng nào chứa thông tin cơ bản về câu chuyện, nhân vật chính trong truyện?

- A. Trên sân ga của tuyến đường sắt Nikolai có hai người bạn cũ gặp nhau.
- B. Hai người bạn ôm nhau hôn đến ba lần, mắt rung rung chăm chăm nhìn nhau. Cả hai đều kinh ngạc một cách đầy thú vị.
- C. Ừ, mình cũng có đi làm, anh bạn ạ! Hai năm nay mình là viên chức bậc tám, cũng được mề đay “Xtanixláp”.
- D. Còn đây là con trai mình, Naphanain, học sinh lớp ba. Này con, bác đây là bạn hồi nhỏ của bố đấy!

Câu 2. Dòng nào nói đúng về nội dung của truyện ngắn?

- A. Cuộc gặp gỡ các bạn cũ.
- B. Suy nghĩ về tình bạn.
- C. Khoảnh khắc gặp gỡ của đôi bạn cũ.
- D. Kể về gia đình người bạn.

Câu 3. Dòng nào sắp xếp các sự việc theo đúng trình tự kể của văn bản

- A. Nhắc lại kỉ niệm; Gặp gỡ xúc động; Hỏi thăm gia cảnh; Tôn kính bạn xưa.
- B. Gặp gỡ xúc động; Nhắc lại kỉ niệm; Hỏi thăm gia cảnh; Tôn kính bạn xưa.
- C. Gặp gỡ xúc động; Nhắc lại kỉ niệm; Tôn kính bạn xưa; Hỏi thăm gia cảnh.
- D. Hỏi thăm gia cảnh; Gặp gỡ xúc động; Nhắc lại kỉ niệm; Tôn kính bạn xưa.

Câu 4. Đoạn mở đầu, tác giả chú ý khắc họa nhân vật bằng thủ pháp nghệ thuật nào?

- A. Đối lập ngoại hình.
- B. Tương phản gia cảnh.
- C. Đặc tả mùi hương toát ra từ cơ thể.
- D. Khắc họa qua đối thoại.

Câu 5. Nhân vật chính của truyện ngắn Anh béo và anh gầy là:

- A. Porphiri
- B. Misa
- C. Luida
- D. Naphanain

Câu 6. Dòng nào không diễn tả sự xúc động vô cùng của đôi bạn khi gặp lại nhau?

- A. Đột ngột quá! Nào, cậu nhìn thẳng vào mình xem nào!
- B. Hai người bạn ôm nhau hôn đến ba lần, mắt rung rung chăm chăm nhìn nhau.
- C. Bạn từ thuở nhỏ của tôi! Cậu ở đâu ra thế?

D. À, mà cậu bây giờ thế nào rồi? Giàu không? Lấy vợ chưa?

Câu 7. “Tàu đẹp lắm cậu ạ! Minh bán một rúp một cái đấy. Nếu ai mua cả chục hay nhiều hơn thì, cậu biết đấy, có bớt chút ít” là lời của ai nhằm mục đích gì?

- A. Misa, giới thiệu nghề phụ.
- B. Porphiri, muốn bán hàng kiếm thêm.
- C. Luida, chứng minh mình cũng tháo vát.
- D. Naphanain, chứng minh mình cũng khéo léo.

Câu 8. Vì sao “Anh gầy bóng dung tái mét mặt, ngây ra như phỗng đá”?

- A. Vì thấy mình quá thấp kém.
- B. Vì thấy bạn quá thành đạt.
- C. Vì hoảng sợ
- D. Vì xúc động

Câu 9: Đọc đoạn văn bản sau và trả lời câu hỏi a,b,c (1đ)

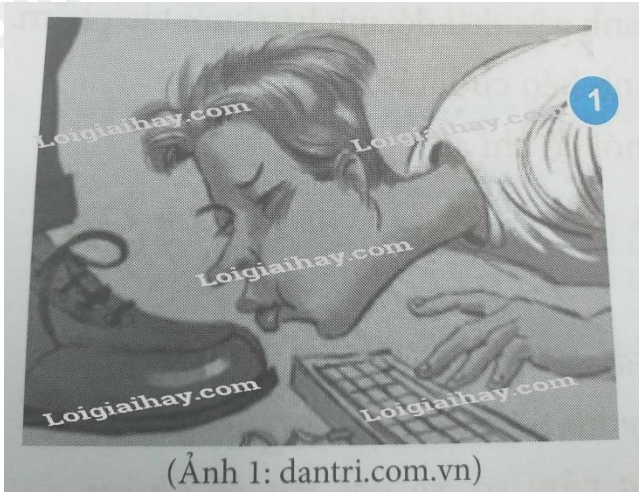
Anh ấy bỗng dung tái mét mặt, ngây ra như phỗng đá, nhưng lát sau thì anh ta toét miệng cười mặt mày nhăn nhúm; dường như mắt anh ta sáng hẳn lên. Toàn thân anh ta rúm rỏ, so vai rụt cổ khúm núm... Cả mấy thứ vali, hộp, túi của anh ta như cũng co rúm lại, nhăn nhó... Chiếc cầm dài của bà vợ như dài thêm ra; thẳng Naphanain thì rụt chân vào và gài hết cúc áo lại...

- a. Đoạn văn mô tả điều gì? Các từ ngữ nào thể hiện điều đó?
- b. Các chi tiết vali, hộp, túi, vợ có vai trò như thế nào đối với việc khắc họa nhân vật anh gầy
- c. Đoạn văn làm hiện lên trước mắt độc giả con người như thế nào? Nhằm mục đích gì?

Câu 10: Chi tiết/hình ảnh/câu văn nào trong truyện ngắn khiến em phải huy động trí tưởng tượng để cảm thụ, vì sao? Em hãy viết 1 đoạn mô tả nhân vật anh gầy ở phần kết truyện (0.5đ)

II. LÀM VĂN (4 điểm)

Câu 1. Quan sát ảnh sau và trả lời câu hỏi a,b (1đ)

(Ảnh 1: dantri.com.vn)

(Ảnh 2: baogialai.com.vn)

- a. Đặt tên cho mỗi bức hình trên
- b. Viết đoạn văn hoặc vẽ sơ đồ/ lập bảng thể hiện mối liên quan về nội dung giữa 2 bức hình với truyện Anh béo và anh gầy ở phần đọc hiểu

Câu 2. Gọi tên hiện tượng ở 2 bức hình trên và viết bài văn nghị luận thể hiện thái độ, quan điểm của cá nhân về hiện tượng đó (3đ)